Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Vinhandlergaarden
Nyhavn No. 1

fra

Lars Fogh Rasmusen

til

Detlev F. Schnack.

En københavnsk Ejendom gennem 250 Aar
og
En københavnsk Vinhandels Historie gennem
150 Aar.

Af
Carl C. Christensen

København 1924.

Vinhandlergaarden
Nyhavn No. 1

fra

Lars Fogh Rasmuſen

til

Detlev F. Schnack.

En københavnſk Ejendom gennem 250 Aar
og
En københavnſk Vinhandels Hiſtorie gennem
150 Aar.

Af
Carl C. Chriſtenſen

København 1924.

TIL nærværende lille Skrift er som Kilder hovedsagelig benyttet.

Raadstuearkivet,
Rigsarkivet,
Landsarkivet,
Skødeprotokollerne,
Mundtlige og skriftlige Meddelelser fra Fru Konferensraadinde Jutta Lorck, Hr. Oberstløjtnant H. Grandjean, Familierne Jürgensen og Leyssac samt Hr. Vinhandler D. F. Schnack.

Carl C. Christensen.

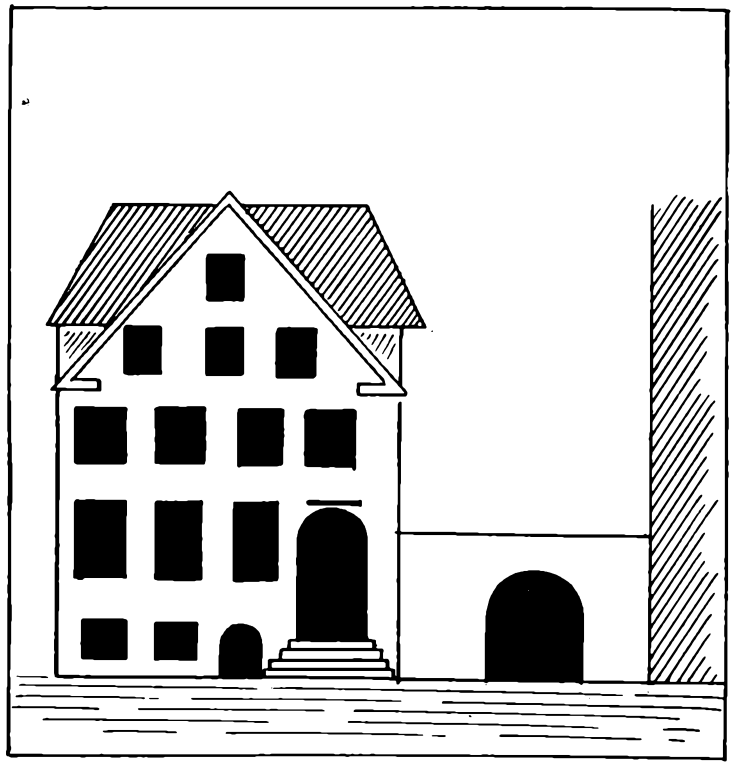

Nyhavn №1.
Anno 1756.

Rekonstrueret paa Grundlag af ældre Stik i Müllers Pinakotek af Carl C. Christensen.

PAA Hjørnet af Nyhavn og Store Strandstræde ligger der et morsomt, gammelt, spidstudløbende Hus, hvis Gaard, indhegnet af en lav Mur med Port i, vender direkte ud til Nyhavn eller Nye Canal, som den tidligere kaldtes.

Da Huset, der paa Grund af dets ejendommelige, spidse Form altid er blevet kaldt »Det skarpe Hjørne«, blev opført, laa det udenfor København i det af Haver, store og smaa, opfyldte saakaldte »Nye Kjøbenhavn«. Byen gik nemlig den Gang her ikke længere end til det nuværende Kongens Nytorv, og Østerport stod da midt imellem Østergade og Lille Kongensgade, fra hvilket Sted den dog blev flyttet ved Aar 1647 til Udkanten af Nyboder.

Begge Strandstræderne eksisterede, men derimod ikke Nyhavns Kanal, thi det første Spadestik til denne gjordes først den 6te September 1671, efter at det nye Kongetorv paa Hallandsaas (som den københavnske Folkevittighed, der aldrig nogensinde har fornægtet sig, havde døbt Pladsen udenfor den nedbrudte Østerport) var blevet anlagt Aaret i Forvejen.

Husets Genbo i Store Strandstræde var en lang, lav Bindingsværks Bygning

med Gaardsplads og stor Have ud til den nuværende Bredgade. Paa Frederik den 3dies Tid ejedes denne Bygning af den københavnske Tolder, *Johan Esmit*, der tidligere havde været i Spanien, hvor han efter al Sandsynlighed havde stiftet Bekendtskab med Grev *Bernardino de Rebolledo*, der blev Spaniens Gesandt i Danmark, og som man mener har boet i denne Ejendom.

I ethvert Fald fandtes dennes Vaabenskjold (et Egetræ og 3 Morhoveder) indmuret i Ejendommen, hvorfra det flyttedes i 1853, da Konditor *Grandjean* nedrev den gamle Bindingsværks Bygning og opførte den nuværende store, statelige Ejendom Nr. 4 i Bredgade. Inde i denne Ejendoms Gaard ud mod Strandstræde vil man endnu under Førstesalens Vinduer finde *Rebolledo's* Vaabenskjold.

I mange Aar havde den gamle Bygning, som bekendt, tjent som Bolig for den *Jonas Collinske* Familie.

Ejendommen paa Hjørnet af Nyhavn Nr. 1 og Store Strandstræde har i omtrent 100 Aar været Bolig for Klejnsmede, og den første, som vi træffer paa her, er Klejnsmed *Hans Melfriis*, der den 1ste Juli 1689 fik Ejendommen tilskødet af Inspektør ved Jernværket *Hans Mønnich*. Denne havde selv faaet den tilskødet den 10nde December 1688 af Assessor i Kommercekollegiet *Heinrich Ehm**), der havde købt Ejendommen den 24nde November 1673.

Ejendommen var den Gang ikke ganske som nu, thi den var da kun et lavt, spidstudløbende Hus med Kælder, Stueetage og Kvist. Klejnsmedeværkstedet var

*) *Heinrich Ehm* havde i 1700 en Retssag med Lægen *Christian Vilhelm Hacquardt* angaaende nogle Forsøg med at forvandle Sølv til Guld. *Werlauff* antyder i sine Hist. Ant. til *Holbergs* 18 første Lystspil, at *Holberg* maa have kendt Sagen og anvendt den i »Det arabiske Pulver«.

i Kælderen, og udimod Nyhavn laa, ligesom nu, Gaarden, der var adskilt fra Gaden ved en Mur. I *Masius'* tyske Ligprædiken over Feltmarskal *Christian Gyldenløve* findes et Stik, der forestiller dennes Ligfærd over Kongens Nytorv den 6te September 1703, og paa dette Stik vil man kunne finde Smedeejendommen paa Hjørnet af Nyhavn.

Ved denne Ligfærd var der paa Torvet opplantet Kanoner, som saluterede ved Ligets Bortkørsel.

Det var ikke første Gang, at der var kørt Kanoner op paa Torvet, thi den 11te Marts 1687 afgaves der herfra Kanonsalut med 12 Stykker 3 Pds. Kanoner, 3 Salver à 9 Skud, da Generalkvartermester og Kommandant *Hoffmanns* Lig om Aftenen førtes fra Kastellet til Holmens Kirke, og ligeledes den 17de Juni 1696 ved *Niels Juel's* Ligfærd fra hans Bolig paa Hjørnet af Bredgade, det nuværende *Thottske* Palæ, til Holmens Kirke. Ved denne Lejlighed saluteredes med 3 Gange 9 Skud, og den agtbare Klejnsmed *Melfriis* har rimeligvis fra sine Vinduer i Smedegaarden paa Hjørnet af Nyhavn med sin Familie overværet Hr. *Niels Juel's* Ligbegængelse.

Da *Melfriis* døde, ægtede hans Enke, *Anna Pedersdatter*, en anden Klejnsmed ved Navn *Jens Larsen*, som saaledes blev Ejer af Ejendommen.

Hans Hustru døde nogen Tid efter, og hendes vel neppe dybtsørgende Ægtefælle indlod sig i et nyt Ægteskab, nemlig med Jomfru *Giertrud Refsdahl.*

Hun kom til at overleve ham og ægtede efter hans Død Klejnsmeden *Bernt Jørgensen*, som fik Borgerskab den 1ste Februar 1746.

Da han afgaar ved en blid og rolig Død, har hans Enke rimeligvis ihukommet 1ste Mosebogs 2det Kapitels 18de Vers, der udtaler, at det ikke er godt, at Mennesket

er ene, thi hun indlod sig i et nyt og 3die Ægteskab. Hendes 3die Mand er selvfølgelig, for at blive Traditionerne tro, ogsaa Klejnsmed, og hans Navn var *Peder Jørgensen Ambus*, hvem hun ægtede i Maj 1746, efter at han under Navnet *Peder Jørgensen* havde faaet Borgerskab den 16de Februar s. A.

Om hans andet Efternavn, der som bekendt betyder Ambolt, har været et Tilnavn, han har faaet paa Grund af sin Profession, skal jeg lade være usagt, men i ethvert Fald gaar han dog under dette Navn paa saa højofficielle Steder som i Panteregistret og Skattemandtallene.

Der findes bevaret fra den Tid, »*Giertrud*, afgangne *Jens Larsen* Klejnsmeds« ejede Ejendommen, en Vurderingsforretning, dateret den 20nde Februar 1734, og den skildrer Ejendommens Udseende saaledes:

> Smede Gaarden udtil Strandstræde bestaaer i 12 Fag 1 Loft høyt og ud til nye Haun een gaul paa 6 Fag alt af Muur og Bindingsværk, frie Stolper til begge Siider. Paa samme Huus er 2de Indgange, een fra Nye Haun og een fra Strandstrædet til en Forstue.

Seksten Aar senere, nemlig den 24de November 1750, lader den daværende Ejer, *Peder Jørgensen Ambus*, Ejendommen vurdere, og vi ser af denne Vurdering, der takserer Ejendommen til en Værdi af 1400 Rigsdaler, at den er blevet ombygget. Den beskrives nemlig i denne Vurdering saaledes:

> Huset til St. Strandstræde: 1 Hus, 2 Etager høyt med en Kvist over 3 Fag og til Canalen af een staaende Gaul paa fiire Fag, i

ſamme Høyde med een Spids over det gandſke Huus, ſambt grund-muuret Keller under det gandſke Huus, afdeelt i 2de parter, indrettet til Smedeværksted med oben Skorſteen, Reſten til Huuſets Brug. Derover er Indgang fra Gaden til en afdeelt Forſtue, hvorudi Trappen er anlagt til de øverſte Værelſer. Væggene paneelet. Dernæſt paa Hiørnet er et lidet Frugtkammer, derhos een ſtue paa 2 Fag. Væggene og Loftet paneelet. Noch en Stue paa 2 Fag, Væggene paneelet og betrochne med vorbug. Loftet paneelet.

Derbag ved et Kiøchen med oben Skorſten og Retterbench*), ſambt et afdeelt Spiiſe Kammer.

Derover i denb anden Etagie er ligeledes indrettet med et Kammer paa Hjørnet, noch 2de Sahler, Væggene tildeels paneelet tildeels betrochne med vorbug, Loftet paneelet. Noch et Kiochen med oben Skorſten og Retterbench ſambt et afdeelt Spiiſe Kammer.

Derover i Qviſten er en ſahl paa 2 Fag, bare Vegge. Noch 3de afdeelte Kammere med faſt Loft paa Hanebielckerne. Til Huuſet er et lidet Gaards Rom med Kieller under, indheignet fra Gaden med Brandmuur, i Gaarden een portion ferſk pompe Vand med behørig Opſtander og Jernpompe Redſkab. Over alt i Værelſerne findes 4 Jern Kachelofne hvoraf denb ene er ziiret med 12 Meſſing Knappe.

*) Retterbænk, i Flge. V, S. D. O.: Et langt Bord i Køkkenet, hvorpaa Maden anrettes.

Fra omtrent samme Tid, som denne Vurdering har fundet Sted, eksisterer der et Prospekt af Kongens Nytorv, »at see fra den Westre Siide«. Det er stukket af *Johan Jacob Bruun* i 1756, og paa dette ser man Ejendommen med Kælder, Stue, 1ste og 2den Sal samt Muren med Porten. Endvidere ser man en lille Del af Nyhavns Kanal, og for Enden af denne, altsaa mellem Nyhavn Nr. 1 og Charlottenborg, ligger der en lille »Corps de Garde«, der var Vagtbygning for Palæet.

Madam *Giertrud Ambus* er imidlertid afgaaet ved Døden nogle Aar efter sit Bryllup med sin 3die Mand, og denne gifter sig da paany, i April Maaned 1752, saa han har ikke længe siddet Enkemand.

Vi er nu kommet til det Herrens Aar 1776, og i August Maaned dør da *Peter Ambus*. Men hans Enke eller som der staar i Nikolaj Kirkes Ligbog »hans Kiereste« overlevede ham kun i 8 Dage og blev begravet den 30te August. Den sidste Klejnsmed bæres ud af Ejendommen, og den første Vintapper rykker da ind. — Vulkan forlader den gamle Smedegaard i Nyhavn, og Bacchus rykker ind i denne; hvor før Amboltene, Forhammerne, Essen og Blæsebælgen var de dominerende, dér bliver det nu de gærede Druers Saft, som afløser det smedede, forarbejdede Jern.

Den Mand, der blev den første Vintapper her, og som grundlagde Vinhandelen, var Jyden *Lars Fogh Rasmusen*.

Han fik Borgerskab som Vintapper

den 10de Oktober 1774,

altsaa i Aar for 150 Aar siden, og han etablerede sig samme Aar i Nyhavn daværende Nr. 9, Hjørnet af Lille Strandstræde, det nuværende Nr. 17.

Et halvt Aar efter at han havde etableret sig, holdt han i Maj 1775 Bryllup i Nikolaj Kirke med den 30-aarige Jomfru *Dorothea Helt*.

Lars Fogh Rasmusen blev dog kun et Par Aar boende i Nr. 9, thi allerede i 1776 flyttede han hen i Ejendommen Nr. 1 i Nyhavn, hvilken han havde købt den 17de Oktober 1776 for 2,735 Rdlr. Kurant ved Auktionen efter »afg. Klejnsmed *Peder Jørgensen Ambus* og ligeledes afdøde Hustrus fælles Stervbo«. Ejendommen var assureret i Stadens Brandkasse for 2,000 Rdlr., og Skødet blev tinglæst den 23de Juni 1777.

I samme Maaned fik han Ejendommen vurderet, og i denne Vurdering hedder det bl. a.:

> Grundmuret Kielder, tvende Nedgange fra Gaden og 1 dito fra Gaarden. I Kielderen er en Skienlestue, 3 Fag med gibset Loft og Brædde-Gulv, panelede og malede Vægge. I samme Stue er en 2 Etage Vindovn med Tromle og Rør. 1ste Etage: 2 Stuer hver paa 2 Fag, 1 Hiørneværelse med Udsigt til 2de Gader, til den ene Side af 2 Fag til den anden 1 Fag. Til Gaarden et Kiøkken.

Endvidere var der endnu en Etage samt en Kvist.

Den Skænkestue, der her omtales, er den, der nu tjener til Kontor for Vin-

handler *Schnack*, og som endnu indtil Midten af 1880'erne var Vinhandelens Skænkestue for de siddende Gæster.

Da *Rasmusen* købte Ejendommen, bestod den kun af selve Hjørnehuset med Gaarden mod Nyhavn, men da Pladsen rimeligvis er blevet ham for indskrænket, købte han den 2den Marts 1778 Naboejendommen i Store Strandstræde daværende Nr. 122 af Skibskaptajn *Christian Berg*, hvilken Ejendom saa blev sammenlagt med Hjørneejendommen.

Kun et Par Aar efter dette Ejendomskøb levede *Rasmusen*, thi i 1781 døde han af Gulsot og blev begravet den 19de April paa *Høyer's* Kirkegaard*).

Hans Enke trøstede sig dog forholdsvis hurtigt, idet hun nemlig den 7nde Juni 1782 holdt Bryllup med Vinhandler *Peder Handerup*, der var født i Jylland 1746, og som havde faaet Vintapperborgerskab den 1ste Marts 1782.

Han havde først drevet Vinhandel i den endnu eksisterende Vinkælder paa Hjørnet af Gothersgade Nr. 18 og Borgergade, men drog nu herfra og rykkede ind i Vinhandlergaarden i Nyhavn som Ægtemage og som Ejer af Ejendommen.

Som det i de Tider var Skik og Brug, blev det jo ikke helt unge Ægtepar hædret med Vers i Adresseavisen i Anledning af Brylluppet.

Der var ved denne Lejlighed ovenikøbet tvende »Gratulations Vers« i Adresseavisen, nemlig Fredag den 7nde og Onsdag den 12te Juni. Det første Vers er det bedste, og det lyder saaledes:

*) Høyers Kirkegaard var den Del af Nikolaj Kirkegaard, der nu indtages af Nikolaj Plads mellem Lille Kongensgade, Holmensgade og Vingaardstræde.

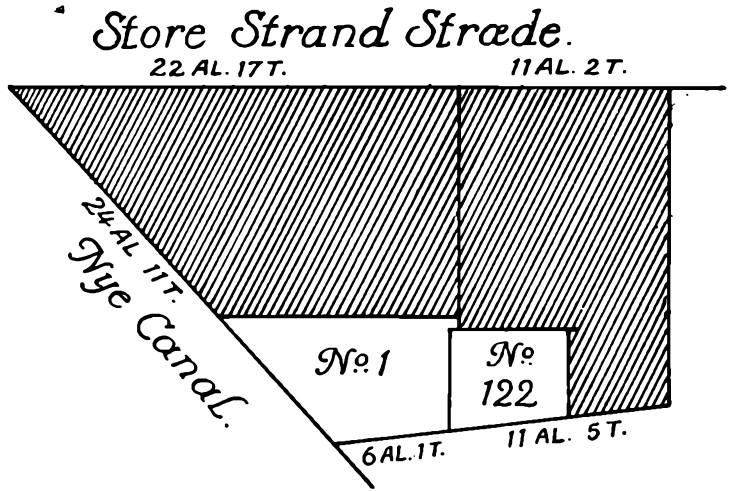

Balles Kort, opmaalt 1710.

№ 1 = 252 □ Alen

" 122 = 189 3/24 □ Alen.

Grundtegning af de 2 sammenlagte Grunde, hvoraf nu Nyhavn Nr. 1 bestaar.
(Efter Balles Opmaalingsbøger i Raadstuearkivet).

I Anledning af

Velædle Hr. Vinhandler Handerups og Mad. Rasmusens Bryllupsdag

den 7. Juni.

Fryd, som Edens Saligheder
Dydens Elskere bereder,
Stem min svage Harpes Klang!
Lad mit varme Ønske ile
Did, hvor De Udvalgte hvile,
Som besiele skal min Sang!
Ømmeste iblandt Veninder!
Stor er Glæden, som De finder
I en værdig Mages Favn.
Gud, som tog den første Støtte,
Førte Dem, da Saaret blødte,
Lige ind til Lykkens Havn.

Jeg, som daglig saae og kjendte
Deres fromme Siel, som tændte
Dydens Ærefrygt hos mig,
Ønskede, Gud vilde høre:
Gid en værdig Mage giøre
Den fortiente lykkelig.
Gud det gav, mit Haab blev Glæde.
Fæstlig tør jeg da fremtræde,
Ædle Par! og ønske Dem:
Lev lykkalig, vel og længe!
Bønner, som til Thronen trænge,
Bringe Fryd fra Himmelen!

I samme Nummer af Adresseavisen findes med Overskriften »Copulerede« anført: Hr. *Peder Handerup*, Viinhandler og Mad. *Dorothea Rasmusen*, født *Helt*.

Børn sés der ikke at have været i dette Ægteskab, hvorimod Mad. *Handerup* i sit første Ægteskab havde Sønnen *Rasmus Rasmusen*, født 1776 og Datteren *Christiane Sophie*, født 1779.

Bemeldte Mad. *Handerup* opnaaede forøvrigt en meget høj Alder, thi hun døde først den 20nde Marts 1840 paa Tersløsegaard, 95 Aar gammel, og efter at have levet under 5 Konger.

Faa Aar efter Brylluppet opskræmmedes det unge Ægtepars Ro ved Brandraab, der gjaldt deres Ejendom, i hvilken der var udbrudt Skorstensild. Om denne hedder det i de i Raadstuearkivet opbevarede Optegnelser om Ildebrande i København 1749—1787: »1784 den 17. September om Morgenen Kl. 4 udi Skorstenen hos Vintapperen paa Hjørnet af Strandstræde og Kongens Nyetorv. Der kom en hel Del Spøyter derhen, hvoraf ikke en eneste blev brugt, da de lode Skorstenen rent udbrænde«.

Saavidt vides, er dette den eneste Ildebrand, der i 250 Aar har været i Ejendommen.

Svende holdt *Peder Handerup* ingen af, men derimod en Læredreng, *Otto Frederik Høegh*, der selv senere, den 29nde Maj 1793, etablerede sig som Vintapper i Hôtel Royal paa Hjørnet af Fortunstræde og Ved Stranden.

Handerups Forretning maa imidlertid ikke være gaaet særlig glimrende, eller der er muligvis sket Tab paa den ene eller anden Maade. Nok er det, han maa

opgive sit Bo som Konkurs, og den 17de December 1792 købte Vinhandler *Johan Friderich Inselmann* Ejendommene i Nyhavn og St. Strandstræde for 9,740 Rdlr.

Inselmann var født i Heide 1753 og fik Vintapperborgerskab den 30te April 1787. Til sin Bedrift holdt han kun en Læredreng *Hans (Claus) Henrich Harms* samt Karl og Tjenestepige, og det synes, som om hans Forretning er gaaet godt fremad, saa at han har forstaaet at tjene Penge ved samme.

Da døer han imidlertid af Brystsyge den 6te April 1798, og da Skifteretten samme Dag indfandt sig for at forsegle hans Efterladenskaber, mødte tillige de ham nærstaaende Brygger *Georg Christian Gosch* og Organist, Bogholder *Hans Henrich Krøymann*, der fremlagde det af den Afdøde, der var ugift, udstedte Testamente.

I dette havde *Inselmann* bestemt, at de tvende ovennævnte hver skulde have 1,000 Rdlr. og Læredrengen *Harms* 500 Rdlr., at indsætte i Overformynderiet indtil dennes fyldte 36te Aar. Ligeledes skulde *Harms* have 90 Rdlr. til en Svendeklædning samt den afdødes Sølvur og Skospænder. Resten af *Inselmanns* Ejendele med Undtagelse af 1,500 Rdlr. til forskellige Formaal (deriblandt den af Dr. *Münter* oprettede Pigeskole ved St. Petri Kirke) skulde tilfalde hans Halvsøster, *Anna Margrethe Regine Petersen*, gift med Arbejdsmand *Hermansen* i Hamborg.

Af Skiftesamlingen fremgik det videre, at *Inselmann* havde lejet 2 Lagerkældere ude i Byen, den ene under *Thotts* Palæ, den anden under Oberst *Ross'* Gaard i Bredgade (ɔ: det nuværende Hôtel Phønix).

Den 11te April fandt *Inselmanns* Begravelse Sted fra St. Petri Kirke, og Dr. *Marezoll* forrettede Jordpaakastelsen. Ved denne Lejlighed blev Ligfølget, saaledes

som Skik og Brug var den Gang, beværtet i den Afdødes Hus i Nyhavn, og at det just ikke er gaaet saa helt tørmundet til ved denne Begravelse, sés af Skiftebehandlingen, idet der nemlig til dette Traktement forlods var udtaget af Lageret, inden dette blev forseglet:

3	Bouteil	Madeira
3	do.	Malaga
24	do.	Rødvin

Det maa saaledes ikke have været et saa lille Følge, der har mødt til Begravelsen, siden der til den var beregnet 30 Bouteiller Vin. Hver Bouteille rummede vistnok den Gang 1 Pot.

Ejendommen bliver nu stillet til Auktion, og den der køber den og fortsætter Forretningen, er Vinhandler *Niels Hansen*, som købte Ejendommen for en Sum af 13,610 Rdlr. ved Skøde af 24de December 1798.

Niels Hansen var født i Hillerød 1769, fik Vinhandlerborgerskab den 23de November 1796, og Onsdag den 17de Oktober 1798 blev han viet til Stadskaptajn og Brygger *Andreas Hvidbergs* nydelige 18-aarige Datter, *Bolette Kirstine*. Brylluppet stod i hendes Faders Bryggergaard paa Nørregade Nr. 44, det nuværende Nr. 25.

Brylluppet blev selvfølgelig bekendtgjort i Adresseavisen for samme Dag, men Avisens Redaktør har ved denne Lejlighed desværre tildelt hende en forkert Ægtemage, idet han nemlig beretter, at hun er blevet viet til Assistent *Mads Anker*.

Selvfølgelig er denne journalistiske Fadæse ikke forblevet upaatalt, thi to Dage

efter, nemlig i Adresseavisens Nr. 282, maa Redaktøren fremkomme med en ny Meddelelse, der angiver hendes rigtige Mands Navn samt, at det er Jomfru *Birgitte Kirstine Bruun*, til hvem *Mads Anker* er blevet kopuleret.

Samme Aar som *Niels Hansen* købte Ejendommen, fik han den vurderet, og i Vurderingsforretningen anføres bl. a. følgende:

> I Kielderen en Hiørneſtue 3 Fag til Strandſtræde, paneelede og malede Vægge, gibſet Loft, en 2=Etages Ovn med Trommel og Rør.
>
> Noch til Strandſtrædet et Kammer 1 Fag. Den øvrige Kielder udi et til Vinkielder med en Opgang til førſte Etage og Opgang til Gaarden.
>
> 1ſte Etage fra Nyhavn er Opgang paa en Steentrappe, paa denne Jern Gelænder=Verk.

Vinhandleren har altsaa haft direkte Opgang fra Kælderen til sin Beboelse i Stueetagen ovenover, men ellers er Adgangen til Ejendommen aldeles som nu.

Ved Folketællingen i 1801 ses det, at *Niels Hansen* til Svend havde *Inselmanns* forrige Læredreng *Harms*, en 24=aarig Læredreng *Frantz Diderich Jürgensen*, som jeg senere skal komme tilbage til, samt 2 Tjenestepiger.

I Ægteskabet indtraf der en glædelig Begivenhed den 5te November 1799, thi da fødtes Sønnen, *Andreas Hvidberg Hansen*, som døbtes i Nikolaj Kirke (dennes Menighed bestod nemlig i 10 Aar efter Branden i 1795) den 11te December.

Kun kort varede det unge Ægtepars Lykke, idet *Niels Hansen* døde den 20de Juni 1801 af »Forraadnelsesfeber« (ɔ: Tyfus) og begravedes 3 Dage senere.

Knapt 4 Maaneder efter, nemlig den 14de Oktober, fødte hans unge Enke en Datter, der blev døbt den 20de November i Nikolaj Kirke med Navnene *Nikoline Johanne*)*.

Enken blev i Henhold til kongelig Bevilling af 24de Juni 1801 hensiddende i uskiftet Bo og fortsatte Vinforretningen med Bistand af Forretningens Svend, hvortil dens forrige Læredreng, *F. D. Jürgensen*, den 22de December, var avanceret.

Han bliver senere Lavværge for Enken, og han bliver tillige hendes anden Mand, thi den 28de August 1808 ægtede den da 28-aarige Vinhandlerenke Forretningens fordums Læredreng, *Frantz Diderich Jürgensen*, der havde faaet Vinhandlerborgerskab den 1ste Juni samme Aar.

Som man ser, er Traditionen fra de tidligere Klejnsmede i Ejendommen nøje blevet overholdt af de efterfølgende Vinhandlere. Saasnart en af disse er død, har Enken atter ægtet en anden Vinhandler. *Le roi est mort; vive le roi!*

I Anledning af sit andet Ægteskab havde Enken selvfølgelig maattet skifte med sine Børn, og dette skete ved et Samfrændeskifte, der blev afholdt den 19de August 1808, hvor hendes Fader, Stadskaptajn *Hvidberg*, Assistenshusforvalter *Harboe* og hendes afdøde Mands Broder, *Peder Hansen*, der var Kammerlakaj hos Dronningen,

*) Denne Datter, der døde i 1872, blev i 1822 gift med den senere Konferensraad, Generaldecisor i General-Toldkammeret *S. H. A. Vedel*. Naar det i dennes Biografi i »Biografisk Leksikon« anføres, at hans Hustru er født i 1803, er dette altsaa, som det fremgaar af ovenstaaende Kirkebogsuddrag, urigtigt. Ligeledes angiver »Biografisk Leksikon« urigtigt hendes Faders Fornavn som *Frants*, medens det er *Niels*.

Bolette Kirstine Jürgensen, født Hvidberg.
(Efter Fotografi, tilhørende Fru Konferensraadinde Jutta Lorck).

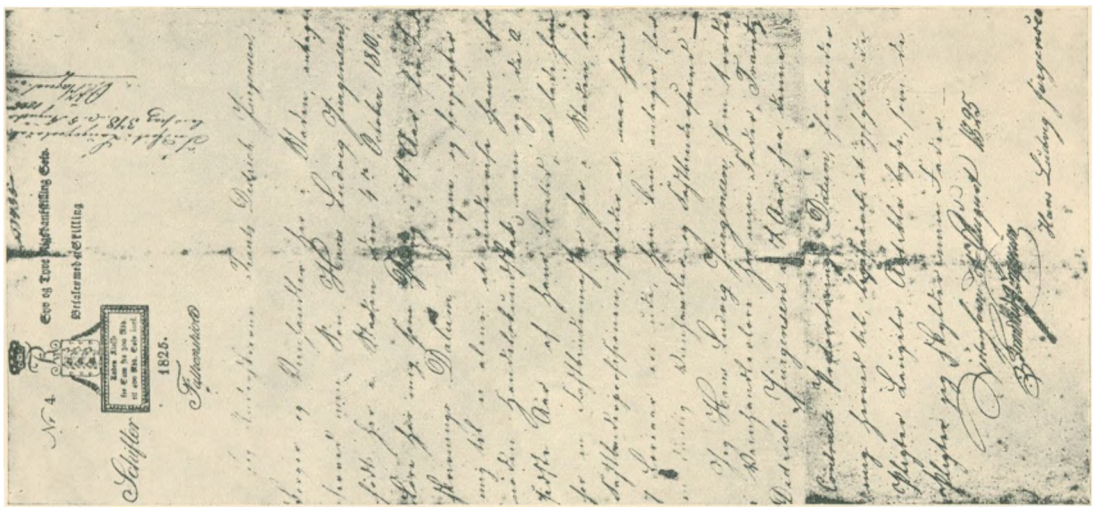

Lærekontrakt mellem F. D. Jürgensen og H. L. Jürgensen.
(Originalen tilhører Hr. Provst Richard Jürgensen i Bogense).

var de nærmeste Frænder paa Børnenes Side, medens for Enken mødte hendes Lavværge og tilkommende Mand, *F. D. Jürgensen.*

Boet blev ved dette Skifte vurderet saaledes:

Ejendommen	Rdlr.	13.000
Løsøre, Møbler, Effekter m. m.	»	1.500
Beholdningen af Vin samt Inventarium	»	6.500
Udestaaende Fordringer	»	600
	Rdlr.	21.600

Gælden var:

Panteobligationer	Rdlr.	6.400		
Stadskaptajn *Hvidberg*	»	6.700		
Lakaj *Hansen*	»	500		
			»	13.600
Nettoformuen var saaledes			Rdlr.	8.000

Det fremgaar af denne Opgørelse, at saavel Svigerfaderen som den Afdødes Broder, Lakaj *Hansen*, havde Penge i *Niels Hansens* Forretning, der vel nok i de faa Aar, han havde drevet den, maa være gaaet godt fremad, thi man maa jo kunne gaa ud fra, at Boets Aktiva neppe er blevet for højt ansat af Samfrænderne.

Jürgensen levede i et langt og lykkeligt Ægteskab med sin Hustru, der fødte ham ikke saa faa Børn, mellem hvilke der var den senere Vinhandler *Hans Ludvig Jürgensen*, *Lauritz Jürgensen* (død som Provst i Frederikssund), *Niels Jürgensen*

(der bosatte sig som Vinhandler i Bordeaux, og hvis Efterkommere har antaget Navnet *Leyssac)* samt Døtrene *Edele Kirstine* og *Johanne Marie.*

Da *F. D. Jürgensen* døde i 1840, svigtede hans Enke den fra Klejnsmedetiden og de foregaaende Vinhandlere nedarvede Tradition, thi hun forblev Enke og giftede sig ikke igen.

Derimod havde Forretningen en Læredreng, som dog nu var avanceret til at blive dens Svend, og denne unge Mand havde fra Drengeaarene næret en stille, inderlig Kærlighed til sin Principal og Læremesters smukke, unge Datter, *Johanne Marie.*

I Datiden boede jo Forretningernes Personale hos Principalen, og den unge Mand, der som nykonfirmeret Dreng var blevet optaget i *Jürgensens* Husstand, forelskede sig i den lille Vinhandlerdatter, der ogsaa gengældte hans Følelser, saa Kærligheden var gensidig.

Den unge Vinhandlersvend, der var født 1816, hed *Niels Ferdinand Lorck,* og han vandt Prinsessen samt det hele Kongerige, ikke som i Æventyrene kun det halve.

Den 6te Februar 1841 viedes han i Garnisons Kirke til den 20-aarige *Johanne Marie Jürgensen,* hvis Forlover var hendes Halvbroder, *Andreas Hvidberg Hansen,* der var Vinhandler paa Hjørnet af Skindergade og Købmagergade, medens hans Forlover var Hørkræmmer *Carl Lorck* paa Kultorvet*).

Aaret i Forvejen, den 5te September 1840, havde *N. F. Lorck* faaet Vintapper-

*) *F. D. Jürgensen* købte den 24de December 1821 Ejendommen paa Hj. af Skindergade, Købmagergade og St. Kannikestræde, hvilken Ejendom den 13de Maj 1840 tilskødedes Stedsønnen, *Andreas Hvidberg Hansen* (Se: *P. B. Grandjean.* »*Himmerige*«, København 1922).

borgerskab, og han var nu rykket ind som Vinhandler og Ægtemand i den Ejendom, hvor han var begyndt som Læredreng.

Ejendommen i Nyhavn var imidlertid af en eller anden Grund blevet solgt til Etatsraad og Hofvinhandler *C. Waagepetersen* i 1841, men den 29de August 1842 købtes den af *Lorck*, der nu sad i Ejendommen som Vinhandler og Husejer.

Kun faa Aar var det af Skæbnen forundt *Lorck* at leve i sit yderst lykkelige Ægteskab, i hvilket der kun fødtes et Barn, den senere Konferensraad og Vekselmægler *F. A. Lorck*, thi den 18de Januar 1844 døde Vinhandler *Lorck* efter knapt 3 Aars Ægteskab.

Ejendommen havde imidlertid efter Haanden faaet sit nuværende Udseende, og foruden selve Vinhandlerfamilien, der nu boede paa 1ste Sal, var der rykket andre Familier ind som Beboere i de øvrige Etager.

I Aaret 1840 træffer vi saaledes som boende i Stueetagen en Hosekræmmer *S. Ravn* med Familie, blandt hvilken der var den da 14-aarige Søn, *Niels*, den senere Viceadmiral *Niels Ravn*, Ministeriet *Estrups* mangeaarige Marineminister.

To Aar senere flyttede ind i den samme Stueetage Madam *Juliane Dorothea Mørch*, der i 1842 kun 37 Aar gammel blev Enke efter Gartner *O. J. N. Mørch* fra den botaniske Have bag Charlottenborg.

Pensionen (60 Rdlr. om Aaret) efter Manden var hverken til at leve eller dø af, og leve skulde hun jo med sine Børn, mellem hvilke var den senere bekendte Konkyliolog *O. A. L. Mørch* og Konferensraad, Overpostmester *J. V. Mørch*.

Resolut fandt Mad. *Mørch* derfor paa, kendt med Blomster, som hun var, at

aabne et Udsalg med afskaarne Blomster i Stueetagen paa Hjørnet af Nyhavn, og dette var det første Blomsterudsalg, oprettet ved privat Initiativ, der etableredes i København. Det første var oprettet ved det danske Landhusholdningsselskab i 1834.

Mad. *Mørch* var paa en Maade Foregangskvinde i en Tid, hvor det var meget ualmindeligt, at Kvinder var selverhvervende og havde aaben Handelsbod.

Paa 2den Sal boede i mange Aar Kammersanger *Peter Schram*, Mefistofeles', Don Bartholos og Leporellos uforlignelige Fremstiller.

Adskillige Aar senere blev ved en festlig Lejlighed i Ejendommen afsunget en Vise, der fremhævede den ejendommelige Konstellation, der fandtes her, thi i Ejendommens Kælder og 1ste Sal boede Bacchus og Merkur (ɔ: *F. A. Lorck)*, i Stuen Flora (ɔ: Mad. *Mørch)* og paa 2den Sal Apollo (ɔ: *Schram)*.

Da Vinhandler *Lorck* var død, fortsatte hans Enke Forretningen, der blev ledet af hendes Broder, Vinhandler *Hans Ludvig Jürgensen*, som tillige var Tobaksfabrikør og Løjtnant ved det borgerlige Infanteri. Forretningen holdt dog stadig kun een Svend, og denne var i 1850 *Emil Gabriel Brænning*, som senere blev Vinhandler i Kælderen paa Hjørnet af Købmagergade, det gamle »Capo de bonne Esperance«, som nu temmelig misvisende kaldes »Griffenfeldts Kælder«.

H. L. Jürgensen var Oldermand for Vintapperlauget fra 1859 indtil dets Ophævelse i 1861, og da den nye Vinhandlerforening, der afløste det gamle Laug i 1862, stiftedes, blev han Foreningens første Formand, hvilken Post han beklædte indtil 1872.

Det var hos ham, at Vintapperlaugets sidste Laugsforsamling afholdtes Tirsdag den 7de Januar 1862.

Hans Ludvig Jürgensen.

Vinhandlergaarden Nyhavn Nr. 1.
(Efter Maleri, tilhørende Fru Konferensraadinde Jutta Lorck).

I Aaret 1857 overdrog Enkefru *Lorck* Forretningen til *Magnus Vilhelm Foght* (født 19de Marts 1831, død 1894), som fik Vinhandlerborgerskab den 3die September s. A., og med ham er det, at Vinhandelen og Vinkælderen bliver blandt Københavns mest søgte og bekendte Steder. *Vilhelm Foght* havde en egen, tiltalende, jovial Maade at omgaas Folk paa, hvilket gjorde, at hans Vinkælder blev et Samlingssted for Skuespillere, Kunstnere, Musikere og Folk, der søgte godt og muntert Selskab.

Det er under *Vilhelm Foght,* at Navnet »*Kahytten*« begynder at dukke frem, thi det har Vinhandelen nemlig slet ikke været kaldet fra først af, og Navnet er fremkommet paa følgende Maade.

Paa *Vilhelm Foghts* Tid saa Lokalet i Kælderen saaledes ud: Fra Nyhavn var der Nedgang til Vinudsalget, hvis forreste Del, i hvilken der stod et stort Bord med Stole samt en Disk og Vinreol, var med Murstensgulv.

Bagved Disken var Vinlageret med de støvede, fyldte Flasker samt de mange store og smaa Vinfade med Tilbehør af Hæverter, Vinkander og alt, hvad der hører til det oenotekniske Omraade.

Foghts Privatkontor laa bagved Vinlageret, altsaa hvor den nuværende Skænkestue er. Fra Forlokalet ud mod Nyhavn førte en Dør ind til den egentlige Skænkestue, der havde Vindue ud til Store Strandstræde. I denne Stue fandtes i Ejendommens spidse Udløb, hvor Nyhavn mødes med Store Strandstræde, under Gadetrappen op til Stueetagen, et lille lavt, vindueløst Rum med et Bord og faste Bænke langs Væggen.

Dette Rum kaldtes af alle Stamgæsterne »Kahytten«, netop fordi det i mangt og

meget mindede om en Kahyt, og herfra stammer Vinkælderens nu noget mærkelig klingende populære Tilnavn.

Denne gamle Kahyt eksisterer endnu den Dag i Dag som en Bestanddel af Vinhandler *Schnacks* Kontor, og den staar uforandret med Bord og Bænke som et synligt Minde om »de gode, gamle Dage«.

Da Lokalerne i Midten af 1880'erne blev ombygget, blev der i Flugt med Indgangen fra Nyhavn indrettet et stort Værelse, som efterlignede en Kahyt eller rettere Salon paa et Dampskib. Der blev opført imiterede Skibsmaster, anbragt smalle, fastskruede Borde og gyngende Skibslamper i Loftet, medens der i Baggrunden kom et stort Skibssalonspejl med Dør paa hver Side. Paa de 2 af Værelsets Vægge var der anbragt Koøjne, paa hvis Glas der var malet Udsigter, dels til Øresund med forbisejlende Skibe, dels til Kysten mellem København og Helsingør, og det sidste af de malede Koøjne forestillede Slottet Kronborg. Dette Koøje, den sidste Rest af den imiterede Kahyt, findes nu i den nye Vinstue som Minde om fordums Dage.

Af Stamgæsterne fra *Vilhelm Foghts* Tid vil mange vistnok endnu kunne mindes en lille, spinkel, meget talende Mand med et Par kloge Øjne, Det var Typograf *Læssøe*, en Broder til Obersten, der faldt den 25de Juli 1850 i Slaget ved Isted.

Typograf *Læssøe* kendte alle, talte med alle, gik fra den ene Gæst til den anden i Vinstuen og yndede gerne at fortælle om sine Fodvandringer rundtomkring i Evropa, og han var en god, livfuld, interessant Fortæller.

Saa var der Kapellets fremragende Første-Klarinettist, *Mozart Petersen*, en meget original Skikkelse at skue, naar han med udsøgt Værdighed kom stoltserende ned

Magnus Vilhelm Foght.

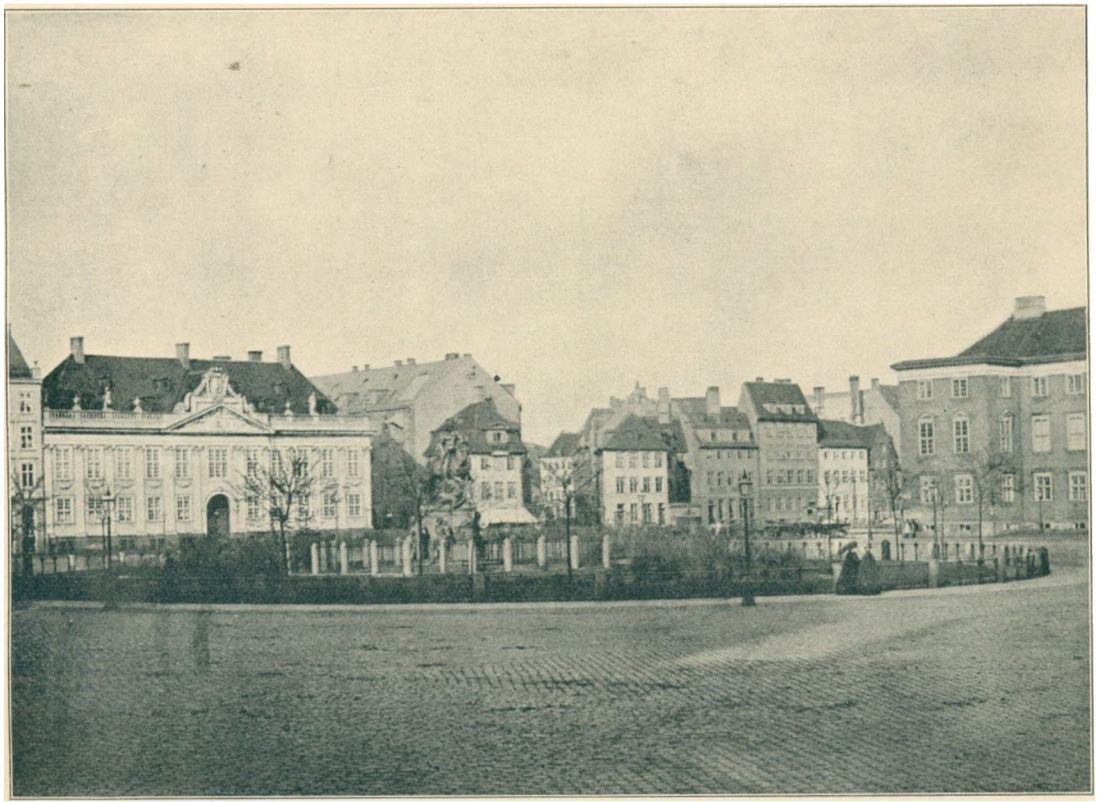

Kongens Nytorv og Nyhavn ca. 1865.
(Efter Fotografi, tilhørende Fru Konferensraadinde Jutta Lorck).

i *Foghts* Kælder med en sort »Bulehat« paa det lokkede, stærkt friserede Hoved, der var prydet med en militær, kort Knebelsbart.

Det Maleri, der hænger i det kongelige Teaters Kapelfoyer, giver ikke et nær saa karakteristisk Billede af ham, som det Fotografi, der er gengivet i *Carl Thranes* Bog »Fra Hofviolonernes Tid«, thi paa det er han truffet paa en Prik, som han staar i en malerisk, indstuderet Attitude med det ene Ben flot kastet over det andet.

Han kom hver Aften ned i *Foghts* Kælder for at faa sin Rompunsch, men, pertentlig som han var, man saa ham aldrig nogensinde medføre sit Instrument. En Aften havde han saaledes inviteret sin gode Ven, Valdhornisten, Kapelmusikus *Wivel* (en Broder til Kammerraaden) med sig derned, men da *Mozart Petersen* opdagede, at *Wivel* havde Valdhornet i det sorte Klæde under Armen, gik han pludselig sin Vej med de Ord: »Naar Du skal have det dér med, er det vist bedre, vi venter til en anden Gang«.

Denne anden Gang kom dog aldrig, thi dels døde *Wivel*, og dels forulykkede *Mozart Petersen* selv kort Tid efter (i 1874), idet hans Lig en Morgenstund fandtes i Nyhavns Kanal, hvor han var druknet den foregaaende Aften.

Blandt andre gamle Stamgæster var der den nu forlængst afdøde Skuespiller *Kirchheiner*, en underlig kantet Skikkelse med et ganske fint Ansigt.

Ikke uden Talent var han, og han havde en rentud fænomenal Evne til at kunne »snakke Sort« paa Scenen, det vil sige: at kunne fremkomme med de mest horrible, barokke Udtalelser i sine Roller, sagt med en aldeles uforstyrrelig Alvor,

som bragte hans ulykkelige Medspillende fuldstændig fra Koncepterne, saa at Publikum fuldt og fast troede, at det var disse, der ikke var stive i Papirerne, men at *Kirchheiner* var den eneste, der kunde sin Rolle.

Der var endvidere Billetkasserer *S.*, der aldeles skuffende kunde efterligne Jernbanens Signalklokkes totonige Signal, og der var den høje, svære, ministerielle Embedsmand, en stout Jyde, der talte saa ravjysk, at naar han forlangte en Romtoddy i *Foghts* Kælder, var der mindst 14 rullende »R«-er i Ordet Rom.

En baade tragisk og komisk Scene forefaldt en Gang i Kælderen, da to Herrer, hvoraf den ene var Døvstum, sad og spillede Domino om de nydte Genstande.

Pludselig segnede den ene, den Talende, om i Sofaen, død, ramt af et Hjærteslag, men det varede noget, inden det gik op for den Døvstumme, at hans Medspillende ikke mere var blandt de Levendes Tal.

Saasnart dette imidlertid stod klart for ham, rejste han sig op og demonstrerede med mange og store Fagter for den bestyrtede Vinkyper, at det var den Døde, som havde tabt Spillet, og at det saaledes var denne, der havde at betale de nydte Genstande.

Endskønt det var en Tragedie, der her var udspillet, rummede denne Scene dog en vis Komik for de tilstedeværende.

Vilhelm Foght købte den 1ste Marts 1886 Ejendommen af Vinhandler *Lorcks* efterladte Søn og Arving, Konferensraad *F. A. Lorck*, og Aaret efter overdrog han Vinforretningen til Vinhandler *George Lorange*, der havde drevet Vinhandel i Næstved, og det var under denne, at den føromtalte Ombygning af Lokalerne fandt Sted.

George Lorange.

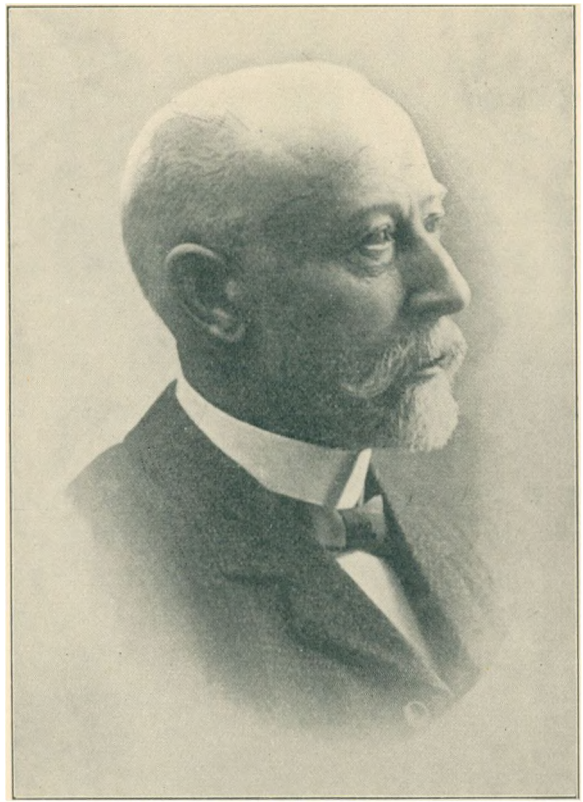

D. F. Schnack senior.

Hans Eftermand blev Vinhandler *Detlev Frederik Schnack* (født 1857, død 1913), der den 25de Marts 1895 købte den gamle Vinhandlergaard.

Schnack var som 12-aarig Dreng kommet i Lære hos *Vilhelm Foght* og havde efter udstaaet Lære- og Svendetid etableret sig den 11te Oktober 1882 i den gamle Vinkælder paa Hjørnet af Gothersgade og Borgergade, den samme Kælder, hvori Vinhandler *Peder Handerup* 100 Aar i Forvejen havde begyndt sin Virksomhed.

I denne Vinkælder blev han i 14 Aar, indtil han i 1896 som Ejer og Indehaver rykkede ind i den Ejendom, hvor han var begyndt som Læredreng og endte som sin gamle Læremesters Arvtager.

Under *D. F. Schnack* er det, at Vinstuen fuldstændig bliver adskilt fra selve Vinhandelen, og den 27de April 1904 flyttedes Vinstuen fra det gamle Lokale mod Gaden til dens nuværende Plads i den bageste Del af det tidligere Lagerlokale med Nedgang fra Gaarden gennem den lave, gamle Mur ud mod Nyhavns Kanal.

Da *Schnack* døde i 1913, overtoges Forretningen af Sønnen *Detlev Frederik Schnack* (født 1878), der stadig er Indehaver af det gamle Firma.

I 148 Aar har Forretningen uafbrudt været drevet paa det selvsamme Sted og i den samme Kælder, hvori *Lars Fogh Rasmusen* flyttede ind, efter at han for 150 Aar siden grundlagde Vinhandelen i daværende Nr. 9, nuværende Nr. 17, paa Hjørnet af Nyhavn og Lille Strandstræde, og der er kun 3 andre københavnske Vinforretninger, der i et saa langt Spand af Aar har været til Huse paa et og det samme Sted.

Den gamle Klejnsmede- og Vinhandler-Gaard, der allerede paa *Frederik den*

Tredies Tid viste sit karakteristiske og spidse Hjørne med Gaarden og Muren ud til Gaden, ligger endnu den Dag i Dag som en Erindring om svundne Tider.

Da Ejendommen blev bygget, laa den udenfor Byen, i Ny København, og for at komme til den, maatte man gaa gennem Østerport, over Grave og Broer, og nu ligger den inde i Hjærtet af selve Byen. Ingen af Byens Brande i 1728 og 1795, ej heller Bombardementet i 1807 har berørt den. Den har set Nyhavns Kanal og Kongetorvet blive til, den har set *Henrik Ruses* Vippegalge paa Hallandsaas, den har set »*Hesten*« blive afsløret, har set Charlottenborg og Teatrene paa Torvet blive til, den har set *Frederik den Sjette* komme kørende i Guldkaret med Løbere og Hejdukker gennem Strandstrædet, den har set Hovedvagten blive bygget og mange Aar senere blive revet ned, men stadig viser den sit spidstudløbende Hjørne ved Nyhavn og det gamle Strandstræde. En skøn Dag vil den Ejendom vel ogsaa falde for Øksen og give Plads for en moderne »Pragtbygning«, men om denne vil blive lige saa karakteristisk som »det skarpe Hjørne«, der harmonerer saa godt med Omgivelserne, er et meget stort Spørgsmaal.

PERSONREGISTER

Ambus, Peder Jørgensen, Kleinsmed ..... Pag. 10, 12, 13.
do. , Giertrud ..... » 12.
Anker, Mads, Assistent ..... » 20, 21.
Berg, Christian, Skibskaptajn ..... » 14.
Bruun, Johan Jacob, Kunstner ..... » 12.
do. , Birgitte Kirstine ..... » 21.
Brænning, Emil Gabriel, Vinhandler ..... » 30.
Collin, Jonas, Gehejmekonferensraad ..... » 8.
Ehm, Heinrich, Assessor ..... » 8.
Esmit, Johan, Tolder ..... » 8.
Foght, Magnus Vilhelm, Vinhandler ..... » 35, 36, 41, 42, 47.
Frederik den Sjette ..... » 48.
Gosch, Georg Christian, Brygger ..... » 19.
Grandjean, C. F. B., Konditor ..... » 8.
do. , P. B., Underarkivar ..... » 28.
Gyldenløve, Christian, Feltmarskal ..... » 9.
Hacquardt, Christian Vilhelm, Læge ..... » 8.
Handerup, Dorothea, Madam ..... » 18.
do. , Peter, Vinhandler ..... » 14, 17, 18, 47.
Hansen, Andreas Hvidberg, Vinhandler ..... » 21, 28.

Hansen, Niels, Vinhandler ..... Pag. 20, 21, 22, 27.
do. , Nikoline Johanne ..... » 22.
do. , Peder, Kammerlakaj ..... » 22, 27.
Harboe, Assistenshusforvalter ..... » 22.
Harms, Hans (Claus) Heinrich, Vinhandlersvend ..... » 19, 21.
Helt, Dorothea ..... » 13.
Hermansen, Arbejdsmand ..... » 19.
Hoffmann, G., Generalkvartermester ..... » 9.
Holberg, Ludvig, Professor ..... » 8.
Hvidberg, Andreas, Stadskaptajn, Brygger ..... » 20, 22.
do. , Bolette Kirstine ..... » 20.
Høegh, Otto Frederik, Vinhandler ..... » 18.
Inselmann, Johan Friderich ..... » 19, 21.
Juel, Niels, Admiral ..... » 9.
Jürgensen, Edele Kirstine ..... » 28.
do. , Frantz Diderich, Vinhandler ..... » 21, 22, 27, 28.
do. , Hans Ludvig, Vinhandler, Tobaksfabrikør, Løjtnant » 27, 30.
do. , Johanne Marie ..... » 28.
do. , Lauritz, Provst ..... » 27.
do. , Niels, Vinhandler ..... » 27.
Jørgensen, Bernt, Klejnsmed ..... » 9.
do. , Peder, Klejnsmed ..... » 10.
Kirchheiner, Skuespiller ..... » 41, 42.
Krøymann, Hans Henrich, Organist, Bogholder ..... » 19.
Larsen, Giertrud ..... » 10.
do. , Jens, Klejnsmed ..... » 9.
Leyssac, Familien ..... » 28.
Lorange, George, Vinhandler ..... » 42.

Lorck, Carl, Hørkræmmer ..... Pag. 28.
do. , F. A., Konferensraad, Vekselmægler ..... » 29, 30, 42.
do. , Johaffne Marie, Enkefrue ..... » 35.
do. , Niels Ferdinand, Vinhandler ..... » 28, 29, 30, 42.
Læssøe, Typograf ..... » 36.
Marezoll, J. G., Dr. theol., Præst ..... » 19.
Masius, H. G., Hofpræst ..... » 9.
Melfriis, Hans, Klejnsmed ..... » 8, 9,
Münter, B., Dr. theol., Præst ..... » 19.
Mønnich, Hans, Inspektør ..... » 8.
Mørch, Juliane Dorothea, Madam ..... » 29, 30.
do. , J. V., Konferensraad, Overpostmester ..... » 29.
do. , O. A. L., Konkyliolog ..... » 29.
do. , O. J. N., Botanisk Gartner ..... » 29.
Pedersdatter, Anna ..... » 9.
Petersen, Anna Margrethe Regine ..... » 19.
do. , Mozart, Kapelmusikus ..... » 36, 41.
Rasmusen, Christiane Sophie ..... » 18.
do. , Dorothea ..... » 17, 18.
do. , Lars Fogh, Vinhandler ..... » 12, 13, 14, 47.
do. , Rasmus ..... » 18.
Ravn, Niels, Viceadmiral, Marineminister ..... » 29.
do. , S., Hosekræmmer ..... » 29.
Rebolledo, Bernardino de, Greve, Gesandt ..... » 8.
Refsdahl, Giertrud ..... » 9.
Ruse, Henrik, General ..... » 48.
Schnack, D. F., Vinhandler ..... » 14, 36, 47.
Schram, Peter, Kammersanger ..... » 30.

Thrane, Carl, Musikhistoriker ..... Pag. 41.
Vedel, S. H. A., Konferensraad, Generaldecisor ..... » 22.
Waagepetersen, C., Etatsraad, Hofvinhandler ..... » 29.
Werlauff, C. E., Konferensraad, Historiker ..... » 8.
Wivel, Kapelmusikus ..... » 41.